

Implementerings guide for SIBS

Opsamling af erfaringer fra
afprøvning af SIBS i 13 kommuner

marts 2025

Publikationen er udgivet af
Social- og Boligstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf: 72 42 37 00
E-mail: info@sbst.dk
www.sbst.dk

Download eller se rapporten på
www.sbst.dk.

Der kan frit citeres fra rapporten med angivelse
af kilde.

Indhold

Implementeringsguide for SIBS.....	3
Indledning	3
SIBS reducerer risikoen for psykiske vanskeligheder hos søskende	3
Metoden SIBS - en manualbaseret søskendeintervention.....	3
Implementering og forankring af SIBS	5
Hvor skal indsatsen forankres, og hvem har det overordnede ansvar?.....	5
Hvem skal samarbejde om SIBS?.....	5
Hvem er tovholder på, at indsatsen implementeres?.....	6
Hvem vil jeres kommune tilbyde indsatsen til?	6
Hvem vil vi uddanne til at være SIBS-gruppeledere?	6
Hvor ofte vil vi afholde forløb?	7
Praksiserfaringer fra kommunerne	7
Hvilke aftaler skal vi lave?	7
Hvordan understøtter vi rekruttering til indsatsen?	7
Hvordan understøtter vi den faglige forankring af indsatsen?	8
Hvad gør vi, når et barn fortæller noget svært?	8
Hvad kan blive en udfordring, når vi udfører SIBS?	8
Kommunikation om SIBS kan sikre kendskab til tilbuddet	8
FAQ	10
Virker indsatsen til en bredere målgruppe end søskende til børn med handicap?	10
Må holdene være større eller mindre end 3-7 børn?	10
Skal vi være fire gruppeledere for at give SIBS?	10
Hvor mange børn er optimalt i sammensætningen af grupper?	10
Må aldersspændet i børnegruppen være større end 3 år?	10
Hvordan sammensætter vi bedst grupperne	10
Må søskende selv have diagnoser?	10
Hvad kræver det af forældrene at indgå i SIBS?	11
Hvad gør vi, hvis begge forældre vil deltage?	11
Hvad gør vi, hvis der er flere søskende i familien?	11
Hvor lang tid skal der gå imellem mødegange?	11
Hvilke krav er der til de fysiske rammer?	11

Implementeringsguide for SIBS

SIBS er en evidensbaseret indsats til at støtte op om børns behov, når de er søskendepårørende til børn med handicap. SIBS er forankret i empiri, klinisk erfaring og perspektiver fra børn og forældre.

Indledning

Denne guide er til dig, der skal til at arbejde med SIBS, og vil vide, hvad der kan være med til at sikre, at arbejdet med indsatsen lykkes. Guiden er udarbejdet med udgangspunkt i kommunale projekter og tager derfor sit udgangspunkt i den kommunale organisation, men indsatsen kan også anvendes og forankres i fx regioner og civilsamfundsorganisationer.

SIBS er en tidsmæssigt afgrænset indsats, som er omkostningseffektiv, og som viser positiv effekt for målgruppen. En veludført implementering af indsatsen fordrer et tæt samarbejde imellem myndighed/visitation og udfører af indsatsen, samt en tydelig ledelsesprioritering i forhold til at understøtte det tværgående arbejde.

Denne guide giver et overblik over, hvad SIBS-indsatsen indeholder og hvilke forudsætninger der skal være opfyldt, for at I lykkes med SIBS. Samtidig gives forslag til, hvilke overvejelser I bør gøre jer ift. at tilpasse indsatsen til jeres kommune.

Til sidst i guiden findes en FAQ, som indeholder nogle af de tilpasninger til den formelle beskrivelse af SIBS, som de danske kommuner har foretaget med godkendelse fra de norske udviklere af indsatsen.

Guiden tager udgangspunkt i de formelle dokumenter om indsatsen, som er udviklet af FRAMBU i Norge i samarbejde med Universitet i Oslo, men den bygger i lige så høj grad på de erfaringer, der er gjort med indsatsen i en dansk kommunal kontekst.

SIBS reducerer risikoen for psykiske vanskeligheder hos søskende

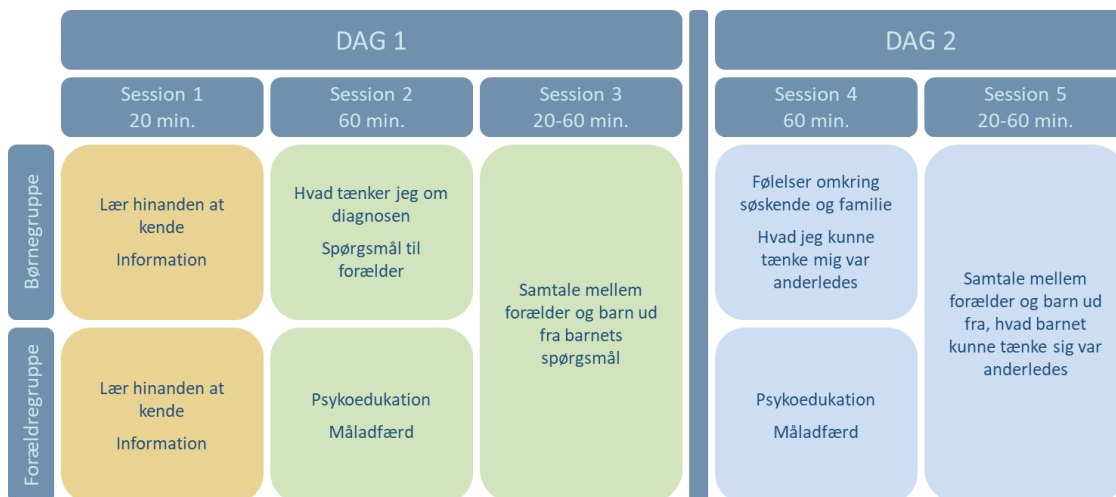
Det kan være svært at være søster eller bror til et barn med handicap. Søskende til børn med handicap er i øget risiko for at udvikle angst og depression, samt få adfærdsvanskeligheder, som fx aggression og udadreagerende adfærd. Undersøgelser viser, at disse vanskeligheder rækker ind i voksenlivet og kan have langsigtede konsekvenser for børnenes evne til at mestre udfordringer.

SIBS er udviklet som et forebyggende tiltag til søskende i alderen 8-16 år, som er pårørende til et barn med handicap, og deres forældre. I indsatsen er der fokus på at kommunikationen mellem forældre og barn styrkes, og at søskende får mere viden om deres bror eller søsters handicap. Dette medvirker til, at risikoen for psykiske vanskeligheder hos målgruppen reduceres.

Metoden SIBS - en manualbaseret søskendeintervention

SIBS er en tidligt forebyggende, manualbaseret indsats for søskende til børn med handicap og én af dets forældre. Indsatsens navn, SIBS, kommer af det engelske ord for søskende, "siblings". SIBS foregår i grupper af tre-syv børn/forældre, og det anbefales, at der maksimalt er en aldersspredning på tre år mellem børnene i gruppen.

Indsatsens varighed er kort, og afholdes over ca. fem-seks timer, som kan fordeles over flere dage. I Danmark er der størst erfaring med at dele indsatsens 5 sessioner op i to undervisningsgange: Session 1-3 gives på den første og session 4-5 på den anden undervisningsgang. Der lægges oftest en uge imellem undervisningsgangene, der som regel afholdes fra tidlig eftermiddag og frem (se figur 1).

Figur 1 Opbygning af SIBS og den mest anvendte opdeling af sessioner

Deltagerne er delt op i en børnegruppe og en forældregruppe i tre af de fem sessioner. I de to resterende sessioner øver forældrene sig i det, de har lært i forældregruppen, i samtale med deres barn.

Målsætningen med SIBS er at øge forældrenes opmærksomhed på barnet/børnene uden handicap og samtidig at styrke dem i rollen som samtalepartnere for deres børn. Dette opnås gennem fx bevidstgørelse (psykoedukation), refleksion og praktisk færdighedstræning. Fokus på børnenes perspektiv understøttes ved bl.a. at tale om emner, som børnene melder ind, ved at undervise forældrene i samtaleteknikker, samt ved at drøfte og øve god kommunikation med børn i forældregruppen.

Derudover søger SIBS at øge søskendes bevidsthed om deres egne behov og støtte dem i at sætte ord på deres oplevelser og følelser. Børnene møder også andre børn, som har en søskende med handicap og erfarer, at de ikke er alene om at have en søster eller bror, der er lidt anderledes.

Den manualbaserede tilgang i indsatsen understøtter, at der bredt set er samme effekt, selvom forskellige fagpersoner udfører indsatsen. Manualen medvirker også til at fastholde graden af nøjagtighed i forhold til at udføre indsatsen, så effekten sikres over tid. Der er samtidig god plads i manualen til at foretage faglige vurderinger og valg, som understøtter gruppens behov.

SIBS er ikke et terapiforløb, men et kommunikationskursus, hvor forældrene bliver klædt på til at kunne tage både de svære og de glade samtaler i egne omgivelser. Den faglige rolle i SIBS er dermed ikke behandlende, men faciliterende og vejledende.

SIBS udføres i udgangspunktet af fire medarbejdere, hvor to er i børnegruppen og to i forældregruppen. Såfremt man kun er to gruppeledere i alt, er det muligt at give indsatsen lidt forskudt til hhv. børne- og forældregruppen. Dette bevirker dog at den samlede indsats forlænges med ca. 2½ time.

Gruppeledere kan have forskellig faglig baggrund. Det er centralt, at man i sit arbejdsliv, har god erfaring med at tale med børn, og at man har en grundlæggende forståelse for børns virkelighed og perspektiver, samt at man kan sætte sig i barnets sted.

I forberedelsen til at gennemføre gruppeforløb i SIBS er der opgaver forbundet med at finde deltagere til SIBS. Interesserede familier skal opspores og rekrutteres til at deltage, og det skal her afklares individuelt, om barnet og familien er i målgruppen for indsatsen, og om det forventes, at de vil have gavn af den.

SIBS-gruppelederuddannelsen

Uddannelsen til gruppeleder foregår over to dage og indeholder en blanding af oplæg og praksisøvelser i grupper. Forud for uddannelsen gennemføres et kort, forberedende online kursus, ligesom der på årlig basis tages et kortere, online genopfriskningskursus.

Uddannelsen varer to dage à ca. 7,5 timers varighed pr. dag. SIBS-gruppelederuddannelsen udbydes af Bifrost – Fleksible tilbud til børn med handicap, i Vejle Kommune. Uddannelsen koster ca. 4500 kr. ekskl. transport og evt. overnatning.

Implementering og forankring af SIBS

I følgende beskrives de opgaver og forhold, der skal være på plads i organisationen for at kunne udføre SIBS.

Hvor skal indsatsen forankres, og hvem har det overordnede ansvar?

Inden I begynder at rekruttere deltagere til SIBS, skal I gøre jer klart, hvor indsatsen skal placeres i jeres kommune. Overvej om I fx foretrækker en smal eller bred organisering omkring udførelsen af indsatsen, fx ét eller flere teams. Det skal samtidig besluttet, hvem der har det overordnede ledelsesmæssige ansvar for både implementering og videre prioritering af SIBS.

På ledelsesniveau skal der træffes aftaler på tværs omkring driftsøkonomi, kompetencer og timer for de medarbejdere, der skal deltage i at udføre SIBS. Dette gælder særligt ift. varetagelsen af de forberedende og administrative opgaver, som ligger uden for afholdelsen af de konkrete gruppeforløb.

Hvem skal samarbejde om SIBS?

Hvis I har en intention om at arbejde tværgående omkring etablering og drift af SIBS, skal det afklares, om der allerede er et veletableret, tværgående samarbejde, som kan anvendes til at understøtte SIBS. Hvis der ikke er det, er det nødvendigt at oparbejde disse strukturer, og det kræver indledningsvis et øget ledelsesmæssigt fokus. Det kan fx være hensigtsmæssigt at nedsætte en arbejdsgruppe, bestående af relevante medarbejdere fra myndighed og SIBS-gruppeledere.

Emner, som det kan være særligt vigtigt at understøtte, er:

- *Rekruttering af og viden om SIBS-indsatsen til centrale medarbejdere*
SIBS er en indsats, der adskiller sig fra de fleste indsatser til søskende til børn med handicap, særligt fordi en af barnets forældre selv skal deltage aktivt i forløbet. Dette er en

af styrkerne ved SIBS, da det bliver et fælles ansvar at skabe ændringerne i hverdagen. Det betyder også, at det skal kommunikeres klart til forældrene for at undgå misforståelser. Det er vigtigt, at de medarbejdere, der visiterer familier til SIBS, er bevidste om dette, og kender til de gode elementer, som indsatsen bidrager med ift. barnet.

- ***Sammensætning af grupper***

Sammensætningen af grupper, som opretholder anbefalingen om en maksimal aldersspredning på tre år, skal balanceres med, at familierne ikke skal opleve at stå på venteliste til indsatsen for længe. Det tværgående samarbejde kan understøtte, at børn, der kan have gavn af indsatsen, opspores, og familierne kan gøres vidende om indsatsen. Se også FAQ.

- ***Individuel vurdering af hvem, der kan indgå i et gruppeforløb***

For at alle deltagere skal få mest mulig ud af at indgå i et SIBS-forløb, er det vigtigt, at det på forhånd er vurderet, om barnet har kan deltage i forløbet på lige fod med de andre børn. Det kan fx afdækkes hvor indgribende søskendes diagnose er i hverdagen eller om den deltagende søskende selv modtager behandling eller støtte. Det er vigtigt, at familien samlet set befinder sig i en situation, hvor der er overskud til at indgå i et forløb og lære nyt, som skal omsættes i hverdagen. Denne stillingtagen skal være kvalificeret og finder sted i det tværgående samarbejde, så familierne oplever, at indsatsen matcher deres forudsætninger og behov.

Hvem er tovholder på, at indsatsen implementeres?

For at understøtte implementeringen af SIBS skal der tilknyttes en tovholder, som dels koordinerer opstarten organisatorisk, og dels har fokus på forankringen af indsatsen på sigt.

Tovholderen skal bl.a. understøtte, at der udarbejdes arbejdsgange til opsporing og rekruttering af målgruppen, samt omkring forberedelse og afholdelse af forløb. Tovholderen afklarer med ledelsen, hvordan den ønsker at blive opdateret på arbejdet med indsatsen, og hvilke målsætninger, der skal følges op på. Tovholderen indkalder også til møder i arbejdsgruppen, hvis en sådan nedsættes.

Hvem vil jeres kommune tilbyde indsatsen til?

For at I kan planlægge, hvem der skal indgå i arbejdet med SIBS, skal I beslutte, hvilken målgruppe I vil tilbyde SIBS til. Se også FAQ.

Som led i en forebyggelsesstrategi har nogle kommuner valgt at tilbyde SIBS til alle familier, med et barn, der for nylig har fået en diagnose, hvor der samtidig er søskende, ligesom allerede kendte familier har fri adgang. Andre kommuner har valgt at tilbyde SIBS til familier, hvor barnet med handicap er velkendt i kommunens myndighedsafdeling, og der er en søskende i begyndende mistrivsel, eller hvor forældrene efterspørger en indsats til søskende.

Hvem I vælger, der skal have adgang til indsatsen, vil være bestemmende for, hvordan det giver mening, at opspore og rekruttere deltagere i SIBS. Erfaring fra kommunerne viser dog, at det er nemmest at fylde holdene og dermed holde omkostningerne ifm. indsatsen nede, hvis der er en vis åbenhed i adgangen til indsatsen.

Hvem vil vi uddanne til at være SIBS-gruppeledere?

Det anbefales i udgangspunktet, at der udvælges fire praktikere, som har faglig erfaring med at tale med børn, og som er vant til at indtage børns perspektiv. Flere kommuner har dog oplevet, at kun fire medarbejdere er skrøbeligt, og vælger at uddanne fem-seks medarbejdere.

Ud over selve gruppeledelsen skal der også varetages en række praktiske opgaver ift. grupperne. Derfor bør det også besluttes, hvem der skal varetage disse løbende, som fx at koordinere tilmeldinger og afholde screenende telefonsamtaler med forældre, samt sørge for lokaler og evt. forplejning til forløbene.

Hvor ofte vil vi afholde forløb?

Hvor mange forløb I vil afholde, skal balanceres mellem, hvor mange børn og unge, der har behov for indsatsen, med, at der helst ikke skal gå for lang tid imellem, at gruppelederne afholder forløb. Dette med henblik på at opretholde (og videreudvikle) kompetencen i at afholde SIBS-forløb.

Erfaringen viser, i nogle kommuner, at efterspørgslen på indsatsen øges i takt med, at flere familier opnår gode erfaringer med SIBS og anbefaler indsatsen i deres private netværk. Det kan derfor være en del af planlægningen at afholde mindre hold lidt oftere i den indledende implementering af indsatsen, hvis der kan rekrutteres familier til det.

Praksiserfaringer fra kommunerne

I det følgende skitseres nogle af de praksiserfaringer, som kommunerne i projektet har gjort sig. Disse vedrører både ledelse og organisering, kommunikation og rekruttering, samt den praktiske udførelse af SIBS.

Hvilke aftaler skal vi lave?

På ledelsesniveau er der flere områder, som det er nødvendigt at følge tæt og have god føling med for at kunne hjemtage og opretholde indsatsen på en bæredygtig måde.

Først og fremmest er det vigtigt, at der er en tydelig struktur for arbejdet med SIBS, planlagte og kendte arbejdsgange, og at alle kender deres egne og hinandens roller. Det skal fx være tydeligt, hvem der ringer og skriver til forældre, hvem der er backup, hvis en bliver syg, hvornår et kursus evt. skal udskydes/aflyses. Der skal også etableres en struktur for faglig refleksion osv. Det kan evt. besluttes, om den tovholder, der har en rolle i implementeringsprocessen, skal fastholde denne rolle i driften.

Det anbefales, at der gennemføres løbende evalueringer af SIBS og de etablerede arbejdsgange omkring indsatsen, så der kan foretages justeringer, når det er nødvendigt. Det er med til at opretholde en høj kvalitet i indsatsen og sikre, at der er de nødvendige rammer for at udføre indsatsen.

Hvordan understøtter vi rekruttering til indsatsen?

Søskende til børn med handicap kan opleve at "flyve under radaren", og at det ikke opdages, at de kan have behov for støtte. Det er derfor vigtigt at kommunikere internt i kommunen for at gøre opmærksom på målgruppens behov, samt at der nu er et tilbud til søskendepårørende. Det kan fx kommunikeres ud til skole- dagtilbudsområdet, fritidsområdet o.l. På den måde kan medarbejdere på almenområdet være med til at opspore børn, unge og familier, som kan have gavn af indsatsen.

Kommunikér bredt, hvorfor I som kommune har besluttet at hjemtage SIBS. Fortæl, hvad målet er med at stille indsatsen til rådighed for familierne, og hvilket kommunalt indsatsområde indsatsen er en del af. Kommunikér også løbende om familiernes oplevelse af at indgå i SIBS-forløb, hvornår der starter nye hold, gode historier fra tidligere hold m.m.

Hvordan understøtter vi den faglige forankring af indsatsen?

Giv tid til, at samarbejdet kan udfolde sig, både mellem SIBS-gruppeledere og mellem myndighed/visiterende enhed og udfører. Giv tid til den faglige refleksion og sparring, og giv mulighed for, at gruppelederne kan øve sig og reflektere sammen. Det er med til at forankre indsatsen blandt gruppelederne og understøtte, at manualen følges, samtidig med at der oparbejdes en fælles forståelse for SIBS imellem dem, der har berøring med indsatsen i dagligdagen.

Hvad gør vi, når et barn fortæller noget svært?

Engang imellem sker det, at et barn fortæller om noget i familien, som det er nødvendigt at følge op på. Det kan fx være, at et barn fortæller, at deres søskende slår dem, eller at de nogle gange låser sig inde på et værelse, fordi de er bange for deres søskende.

På gruppelederuddannelsen berøres det, hvordan man kan håndtere sådan en situation, idet den opstår på SIBS-kurset. Det er dog også vigtigt, at SIBS-praktikerne har mulighed for at drøfte, hvordan man håndterer sådan en situation, både i øjeblikket og igennem faglig sparring med kolleger eller ledelse, så problematikken belyses fra flere vinkler, og det kan besluttes, hvordan informationen skal håndteres.

Hvad kan blive en udfordring, når vi udfører SIBS?

Nogle medarbejdere har skullet vænne sig til dét at arbejde manualbaseret, hvor der ikke på samme måde er plads til den faglige frihed, der kan være ved andre indsatser. Det kan kræve øvelse at holde sig til de relativt korte tidsintervaller i manualen, og iblandt kommunerne har mange haft lyst til at udfolde et område yderligere. Overordnet er tilbagemeldingen dog, at når man har opnået god erfaring med manualen, giver det også mening at udføre den i praksis.

Nogle kommuner har haft udfordringer med at rekruttere nok børn og unge til at danne hold inden for aldersafgrænsningen, og har derfor enten oplevet at have ventelister eller at være nødsaget til at afholde forløb med få deltagere. Udfordringerne med rekruttering kan man forsøge at imødegå igennem den interne kommunikation og igennem overvejelser omkring at udvide målgruppen.

Kommunikation om SIBS kan sikre kendskab til tilbuddet

For at sikre kendskab til indsatsen, både internt i kommunen og hos familierne, er det en god idé at udvikle en kommunikationsstrategi og et understøttende materiale, der fx kan deles og lægges frem relevante steder.

På den måde udvides rekrutteringsmulighederne til indsatsen, og den vil kunne tilbyde til relevante familier, samtidig med at kommunikationen kan ensrettes, og det sikres, at det er relevant og præcis viden, der formidles.

En kommunikationsplan vil fx kunne indeholde:

- Information til forældre: Hvad er SIBS, hvorfor er indsatsen relevant for målgruppen, og hvad får hele familien ud af, at barnet og én af forældrene deltager? Overvej, hvor I bedst kan nå forældre til målgruppen, fx kan der udvikles flyers til specialtilbud, psykiatri, almenskoleområdet, læger, foreninger og civilsamfundsorganisationer, samt laves indlæg på kommunikationsplatformen Aula eller en kommunal tilbudsportal.

- Information til familier, der har tilmeldt sig forløbet: Hvad kommer der til at ske, hvad vil barnet og forældrene opleve, når de er med i hhv. børne- og forældregruppen? En kommune har fx udviklet en lille film, hvor gruppeledere byder velkommen til indsatsen og viser de lokaler, som barnet og forælderen skal være i.
- Information til visitatorer/myndighed: Det er vigtigt, at visiterende enheder forstår, hvad det er for en indsats, de visiterer til, og hvem der er i målgruppen. Den kommunikation kan bl.a. foregå ved deltagelse på teammøder o.l. En kommune har god erfaring med at lade SIBS-gruppelederne selv sprede ordet, da de kender indsatsen i detaljer og kan svare på spørgsmål.
- Information til aktører, der er indgang til rekrutteringskanaler, som fx Aula, opslagstavler, nyhedsmails, teammøder, kommunal tilbudsportal o.l., som fortæller om SIBS, og hvorfor I gerne vil udbrede budskabet om indsatsen.

FAQ

Virker indsatsen til en bredere målgruppe end søskende til børn med handicap?

SIBS er udviklet til søskende til børn med en bred vifte af diagnoser. I Danmark er indsatsen afprøvet og evalueret i forhold til søskende til børn med handicap, men flere kommuner har vurderet, at indsatsen også kan anvendes til søskende til børn med fx spiseforstyrrelse, angst og kroniske eller somatiske sygdomme.

Må holdene være større eller mindre end 3-7 børn?

Flere kommuner har ønsket at udvide holdene til at indeholde flere familier end de syv, der er anbefalet. Det er hovedsageligt for at sikre, at alle deltageres behov ses og handles på, at det er anbefalet, at der er to gruppeledere i hver gruppe. Hvis man ønsker at udvide gruppen til 8-11 deltagere, anbefaler indsatsudviklerne derfor, at der sættes tre gruppeledere på børnegruppen.

Skal vi være fire gruppeledere for at give SIBS?

Hvis I er fire uddannede gruppeledere, vil I kunne give indsatsen i hhv. børne- og forældregruppen samtidig. Det er dog også muligt at give indsatsen med to uddannede gruppeledere. I så fald skal session 1, 2 og 4 afholdes i børnegruppen først, og lige derefter i forældregruppen, idet forældrene tager udgangspunkt i spørgsmål og input fra børnegruppen i deres træning.

Hvor mange børn er optimalt i sammensætningen af grupper?

Det er mest hensigtsmæssigt at sammensætte hold med minimum 5-7 deltagere, da der kan opleves frafald, og det kan være svært at skabe en god dynamik med for få deltagere. SIBS kan dog sagtens gennemføres med ned til tre deltagere, og der kan være et hensyn at tage i forhold til, at familierne ikke skal opleve at stå for længe på venteliste.

Må aldersspændet i børnegruppen være større end 3 år?

Det anbefalede aldersspænd er opsat for at understøtte, at alle børn får en oplevelse af at få noget ud af at deltage, og for at sikre, at samtalen og drøftelserne i grupperne forbliver alderssvarende. Det kan dog være nødvendigt, ud fra andre hensyn, at sammensætte grupperne bredere. Her kan det anbefales, at man deler gruppen op efter alder under nogle af øvelserne, og at en gruppeleder går fra med hver sin aldersgruppe.

Hvordan sammensætter vi bedst grupperne

Ud over at kigge til aldersspændet oplever nogle kommuner også, at det kan være vigtigt at skele til sammensætningen mellem kønnene, så der fx ikke sidder en pige sammen med fire drenge. En simpel tommelfingerregel, nogle kommuner opretter hold efter, er, at der skal være minimum to af fx samme køn eller alder i grupperne.

I SIBS-manualen omtales det også, at det kan give noget til gruppen, hvis den sammensættes af pårørende til søskende med den samme diagnose. På SIBS-gruppelederuddannelsen undervises man dog også i at gennemføre hold, hvor der sidder søskende til børn med forskellige diagnoser, så dette er muligt.

Må søskende selv have diagnoser?

Det anbefales, at deltagere på forløbene ikke selv har diagnoser. SIBS-forløb er intensive, og både børn og forældre "skal i arbejdstøjet". Det fordrer, at alle deltagere har forudsætningerne for at indgå i gruppen, så alle får det ønskede ud af deres deltagelse. Samtidig kan det være vanskeligt og stigmatiserende at skulle lægge øre til andres udfordringer med at have en søskende med handicap, hvis man selv har en diagnose.

Hvad kræver det af forældrene at indgå i SIBS?

Forældrene skal på arbejde i SIBS, og derfor er det vigtigt, at forældre, der visiteres til indsatsen, selv har de nødvendige forudsætninger for at indgå i gruppen. I arbejdet i gruppen er det også vigtigt, at de evner at forestille sig, hvad deres børn tænker om deres søskendes handicap og livet i familien, ligesom de skal have mod på at tale om deres egne oplevelser og observationer, samt indgå aktivt i læringen.

Hvad gør vi, hvis begge forældre vil deltage?

Nogle gange vil begge forældre efterspørge at deltage, fx hvis de er skilt. I udgangspunktet er der kun plads til den ene forælder i SIBS-forløbet, og der opfordres til, at det, man lærer på uddannelsen, deles i familien/med andre forældre. Dette er primært af hensyn til børnene, der kan opleve det meget overvældende at sidde over for begge forældre i samtale-sessionerne. Samtidig skal man være opmærksom på, at gruppedynamikken i forældregruppen kan blive udfordret i de tilfælde, hvor forældresamarbejdet er svært, eller fordi den indforståethed, der er imellem ægtefæller/tidligere ægtefæller, kan blive dominerende.

Hvis man vælger at lade begge forældre deltage, anbefales det, at det kun er den ene forælder, der varetager samtale-sessionerne.

Hvad gør vi, hvis der er flere søskende i familien?

Flere søskende fra samme familie kan godt deltage på det samme SIBS-forløb, men det kan overvejes, hvorvidt det er bedst, at søskende deles på forskellige hold, hvis muligt. Dette er for at undgå, at fx den store søskende har monopol på at vide, hvad der foregår i familien, at søskende kan skændes om, hvad der virkelig er på spil, eller at en søskende gemmer sig bag den anden. Hvis muligt kan det være givtigt at søskende kommer på hvert sit forløb, med hver sin forælder.

Hvor lang tid skal der gå imellem mødegange?

Der er i projektet erfaring med at dele forløbet op i to undervisningsgange med en uges mellemrum. Her oplever kommunerne, at det giver familierne tid til at afprøve de nye teknikker og få lidt erfaring med måladfærden. Der er også erfaring med at afholde hele forløbet på én dag i weekenden. Dette fungerer godt, idet det giver barn og forælder mulighed for at være intensivt sammen omkring indsatsen.

Ift. organisationens forberedelsestid kan det være med til at nedsætte forberedelsestid, hvis man fx kører forløbene for forskellige aldersgrupper tæt på hinanden, fx to i foråret og to i efteråret.

Hvilke krav er der til de fysiske rammer?

Det centrale er, at der er mulighed for, at barn og forælder kan samtale forholdsvis uforstyrret i fællessessionerne. Nogle kommuner har mulighed for at anvende små tilstødende rum, mens andre afholder forløb i en sportssal, hvor der er mulighed for at sætte forælder-barn-parrene i god afstand fra hinanden. Der opleves fordele og ulemper ved begge løsninger.

Social- og Boligstyrelsen
Edisonsvej 1
5000 Odense C
Tlf.: 72 42 37 00

www.sbst.dk